

Vesztyői Képes Krónika

III. évfolyam 2. szám • 2011. augusztus 28. • A Vesztyői Református Egyházközség időszaki lapja • Ára: 95 Ft

Hármas ünnep három helyszínen

Jó volt találkozni, ünnepelni

Beharangoztak 2011. május 15-én, délelőtt fél 10-kor a vesztyői református templomba. Sárrét legszebb hangú hangja küldte a könyörületet szerető hívó szavát: jöjjetek, találkozzunk, ünnepeljünk együtt a háromszáz éves településünket, a templomkertben őrködő száz éves platánt és a húszéves iskolánkat.

Több százan vettek részt a hármass ünnepen, mely három különböző helyen zajlott: a református templomban, az iskolában és a templomkertben.

Folytatás a 8. oldalon »

Táborok, lehetőségek

Lehetőséget kínált hitünk és magyarságunk gyakorlására júliusban népművészeti táborunk, ahol mindenki érdeklődése szerint válogathatott a foglalkozásokból. Népzene és népművészetünk bő tárháza kápráztató valóság, magyar örökség, melyet tovább kell adni.

Lehetőség minden év nyarán gyülekezetünk által a hegyekbe szervezett pihenőhét. Vegyes korosztályban, színes programok tették most is élményekben gazdaggá a mátrai napokat.

Lehetőséget kínálunk évről évre tábori formában az idegen nyelv gyakorlá-

Mindenki érdeklődése szerint választhatott

sára. Angol és német ajkúak segítik a helyes kiejtést, és teszik hangulatossá a közös foglalkozásokat.

Juhász Sándorné

Pihenőhét a hegyekben

Nyelvtanulás, játékosan

Hajdú Elemér – a tragikus sorsú lelkész

Az idősebb vesztyőiek közül sokan emlékeznek még Hajdú Elemér tiszteletes úrra, aki 24 évig szolgált gyülekezetünkben. Humanitásáról, segítőkészségéről sokat tudnak mesélni. A történelem viharai őt és családját is megviselték, sok atrocitást kellett átélniük.

Kékcsén született 1917-ben. Édesapja Hajdú Albert gazdálkodó. Az ötvenes években kuláknak nyilvánították. Heten voltak testvérek, négy leány és három fiú. Akkoriban az emberek a nagy családot tartották ideálisnak. Egy fiú kell a hazának – mondták –, egy fiú kell a jó Istennek, egy fiúnak pedig a földet kell művelnie...

Kékcsén abban a református templomban konfirmált, amelyet nagyapja, Hajdú Márton is építtetett. Kisvárdán, a Bessenyei György Gimnáziumban járt középiskolába. A református teológiát 1936–1940 között végezte Debrecen-

ben. 1941-ben augusztus 1-jétől Szegeden teljesített katonai szolgálatot. Dobhártya-roncsolódás és középfülgyulladás miatt „csoporton kívüli szolgálat”-ba helyezték. Így sikerült megúsznia a frontot. A Vesztyői Református Egyházközség 1943. szeptember 1-jétől 1944. október 1-jéig alkalmazta lelkészként. Ekkor keresték fel a dögei gyülekezet presbiteri, hogy szolgáljon náluk. Elfogadta a felkérést, és még októberben a dögei templom szószékén prédikált, amikor megjelentek az oroszok, és mindenkit felszólítottak, hogy hagyják el a templomot. Ő méltósággal be-

fejezte az igehirdetést, imádkozott, elmondta az áldást, és hazabocsátotta a gyülekezetet.

Az oroszok fasisztákat és katonákat kerestek, a fiatal lelkészt is letartóztatták. Testvérei kiásták a korábban elrejtett iratait, és lelkészi diplomájával igazolták, hogy nem fasiszta. „Pópópó”, mondták az oroszok, és szabadon engedték. A dögei gyülekezet marasztalta, de 1945. június 15-től visszatért Vesztyőre, és lelkészként itt szolgált tovább. Kollégái szerint „hűséges munkás volt.” Kerékpárral járta a vesztyői tanyavilágot, hol a kerékpár vitte őt, hol – esőben, sárban – fordítva.

Folytatás a 3. oldalon »

Szeretethidat építettek Vésztőn

Fiatalok és idősek – együtt

Igazi hídépítés vette kezdetét Vésztőn az idei Szeretethíd rendezvény keretében. Híd épült a generációk között – a fiatalok építették az idősebbek felé –, és híd épült az egyház és a város civil szervezetei között. A gyülekezet missziós házában, a Pap-tanyán készültek műsorral és vendéglátással a Kis Bálint Református Általános Iskola nyolcadikosai, akikhez a hetedikesek is műsorral csatlakoztak. Meghívták a Pap-tanyára a gyülekezet tagjait, a református szeretetotthon lakóit, a Pallasz Athéné Városvédő Egyesületet, a Bartók Béla Népdalkört és a városban működő idősek klubjait. Közel

százötvenen jöttek el és lettek részesei egy vidám délutánnak, ahol szólt az ének és az Ige, születtek őszinte és a közeli-dést segítő gondolatok.

Az ínycsiklandozó pörkölt, tarhonya, krumpli mellett különlegességgnek számított a kinti kemencében frissen készült kenyérlángos. A felnőttek szívesen kóstolták meg a városvédők által hozott egri bort. Beszélgettünk, énekelgettünk, és mindnyájan éreztük, hogy nem idegenként búcsúzunk egymástól, a szeretetlánc formailag is kifejezte a kapcsolat felvételét, erősödését.

Szabó Klára

Készül az ínycsiklandozó pörkölt

Közel százötvenen lettek részesei a vidám délutánnak

Az Önkéntesség Európai Éve – 2011

Az Európai Unió a 2011. évet az Önkéntesség Európai Évének nyilvánította azzal a céllal, hogy elismerésben részesítse e tevékenységet, segítsen az előttük álló problémák leküzdésében, és még több embert ösztönözzön cselekvésre. Az önkéntes tevékenységeknek mindenki hasznát látja. Számos

formát ölthet: segítségnyújtás iskolában, szociális és egészségügyi intézményekben, jótékonyági tevékenység különböző közösségekben... Megkérdeztünk néhány önkéntes munkát végző személyt itt, Vésztőn is, hogy mit jelent számukra ez a tevékenység.

Erdei Józsefné: Számomra nem csak ez az év az önkéntesség éve, hiszen már közel negyed százada igyekszem hasznossá tenni magamat különböző területeken. Így nemcsak az iskolában segíték a technikaórák részeként a hímzés és gépi varrás elsajátításában, hanem a gyülekezet számára is szívesen varrok használati tárgyakat. A gyülekezeti énekkarnak megalakulása óta tagja vagyok. Közösségi alkalmakra süteményeket készítek, szolgálókori vendéglátásokban, a népművészeti táborban mindig igyekszem hasznossá tenni magam, gondoskodom a vendégekről.

Ötves Ernő: Én a szociális területen végzett önkéntes munkában találtam meg azt az örömet, amit a segítség nyújtása adhat nekem. A rászoruló, idős emberek körében szívesen tevékenykedem. Lehetnek ezek olyan pillanatnyi fizikális szükségletek, mint az etetés, a fürdetés vagy a sétáltatás, de lehet ez annyi is, hogy odaülök a szeretetotthon idős lakója mellé, s hosszan elbeszélgetek vele. Mivel én nem állok az egyház alkalmazásában, mindezt minden ellenszolgáltatás, fizetés nélkül végzem. Tudom, hogy az ilyen munkán Isten áldása nyugszik.

Mezei Gézáné: Számomra ez az önkéntesség az érdek nélküli segítségnyújtást jelenti. Segíteni ott, ahol segítségre van szükség. Hosszú évek óta tanítom hímzésre a református iskola 7–8. osztályos tanulóit, évek óta én készítem a ballagók tarisznyáit. Ezenkívül minden varró munkát elvégzek az egyháznak és az iskolának. Énekkari tagként részt veszek az egyházi ünnepeken, s szolgálók egyházi temetéseken. A vállalásaimat mindig örömmel teljesítem, hasznosnak érzem magam, tudom, hogy számítanak rám, hogy tudok jót tenni, szolgálatok másoknak.

Háromszáz évesen (2. rész)

Halálos járványok is tizedelték Vésztő lakosságát. Az 1738–39-es pestisjárvány elvitte a mintegy 500 fős lakosság több mint felét, az 1873-as kolerajárványban pedig 190-en haltak meg pár nap alatt.

A csapások ellenére az itt élők szilárdak maradtak a hitükben, mindig volt erejük felállni és elindulni. A falu, a benne élők gyarapodtak. 1783-ban már az újonnan felépített templomban adhattak hálát a hívek Isten kegyelméért.

Vésztő, nagysága és fejlettsége alapján, 1872-ben rendezett tanácsú nagyközség lett, ami nagyobb önállóságot, több jogot, de több feladatot és nagyobb felelősséget is biztosított a település irányításában. A község vezetőinek előrelátását bizonyítja, hogy 1903-ban mai mértékkel mérve is megfelelő község-, illetve városházát építettek.

A sok áldozat ellenére Vésztő gazdasága fokozatosan erősödött, lakossága az 1940-es évek végére meghaladta a tizenegyezer főt.

A megélhetést főleg a mezőgazdaság biztosította. Jelentős volt az állattartás. 1928-ban a török kormány a törökországi juhállomány vérfrissítése érdekében többek között Vésztőről vásárolta fel a merinói juhokat – a napi ár 3-4-szereséért –, úgyhogy Törökországban ma vésztői „felmenőkkel” rendelkező birkák legelnek. Nem a vésztőieken múltott, hogy a kendergyár nem itt, hanem Komádiban épült meg, pedig so-

káig versenyben voltunk velük. A járványok és háborúk összesen nem okoztak azonban akkora kárt, mint a szocializmusnak nevezett diktatúra. Vésztőt 1950-ben visszaminősítették községnek, a nagyközségi rangot majd csak 1970-ben kapta meg újra. Az elmúlt 50-60 évben több mint négyezer vésztőit veszítettünk el, akik a szocialista iparosítás következtében Pest környéki falvakba és a nagyobb városokba költöztek. A szocialista érában központilag határozták meg Vésztő helyét, alsófokúnak minősítve azt, eleve nem hoztak ide olyan beruházásokat, amelyek fellendíthették volna a vésztőiek életszínvonalát, és megélhetést biztosítottak volna számukra. Az itt maradtak közül is több százan ingáztak naponta közelebbi és távolabbi munkahelyekre.

A rendszerváltást követően tovább súlyosbította a helyzetet a munkahelyek megszűnése, az addig biztos jövedelmek elvesztése. Ennek ellenére a központi szemlélet változása miatt Vésztőt 2001-ben várossá nyilvánították.

Nagy utat tett meg az elmúlt háromszáz évben Vésztő. Azért kell most megállnunk és ezzel a néhány gondolattal emlékezni az elmúlt évszázadokra, hogy az egykor itt élők példáját felmutatva gyerekeinket ugyanúgy hűségre, ragaszkodásra neveljük, hogy bármerre járván a világban, hazajöjjenek Vésztőre, és ott honuknak tekintsék ezt a várost.

Ladányi Károly

Kapu önkéntes képzés

Tizenegy résztvevő vette át tanúsítványát

Az Európai Önkéntesség Éve jegyében a Béthel Alapítvány önkéntesek képzését tartotta június 18-án és 25-én. A rendezvény házigazdája a Vésztői Református Egyházközség volt. A résztvevők megismerkedhettek az önkéntesség adta lehetőségekkel a Kapu program működésén keresztül, valamint fejleszthették azon készségeiket, amelyekkel hatékony önkéntes segítővé válhatnak a szociális szféra területén. Mindezeket az ismereteket szakképzett Kapu-trénerek biztosították. A tréning végén tizenegy résztvevő vette át a Kapu-önkéntes tanúsítványt, mellyel az egész ország területén vállalhatnak munkát. Az önkéntes munka kiváló alkalom többek között a pályakezdők munkatapasztalat szerzésére, a nyugdíjasok számára a magány elkerülésére, a munkanélküliek munkaerőpiacra való visszahelyezésére, az életen át tartó tanulásra, a kapcsolatépítésre és nem utolsósorban mások önzetlen megsegítésére.

M. S. A.

Hajdú Elemér – a tragikus sorsú lelkész

Folytatás az 1. oldalról »

Ökrös Rózával 1946-ban kötött házasságot. 1947–1953 között született öt gyermeke (András, Katalin, Elemér, Péter

Öt gyermeke körében, 1958-ban

és Zoltán). Ezen boldog időszakot azonban beárnyékolta a Rákosi-korszak mindenkit érintő sötétsége. Kékcsén az apját zaklatta a rendőrség, börtönbe zárták, a padlását lesöpörték. Vésztőn az apósa is hasonló sorsra jutott. Igyekezett mindkét családban tartani a lelket. Vésztői szolgálatának egyik része az általános iskolai hittanoktatás volt, amit a kommunista községvezetés és az ateista iskolavezetés feleslegesnek tartott. Még a lelkészi foglalkozás is gúny tárgya volt. A gyereknevelés abban az időben olyan volt, mint Déva: amit a két szülő felépített esténként és vasárnaponként, azt az iskola napközben lebontotta. 1958-tól megszűnt a hitoktatás is.

A lelkészi fizetés nem volt elegendő öt gyermek és a nyugdíjas nagyszülők eltartására, ezért gazdálkodnia kellett. A szabad idő mezőgazdasági munkával, kukoricakapálással és kerti munkával telt. Szorgalmával, kitartásával híveinek ezen a területen is példát mutatott.

Alázattal és odaadással végezte lelkészi munkáját. Esketett, keresztelt, temetett, lelki támaszt nyújtott azoknak, akik rá voltak szorulva. Feleségével egyetértésben szigorú szeretettel nevelte gyermekeit. Erején felül próbálta családját, lelki társait, a gyülekezetet a hit útján vezetni az 1969-ben, 52 éves korában tragikus körülmények között bekövetkezett haláláig.

Hitmélyítés és népművészet találkozása

Szolgálat az ünnepi istentiszteleten

Aprók tánca

Ki faragott, ki szőtt, ki kosarat font...

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők” – a Zsolt 127. része volt az alapige 2011. július 10-én, a XVI. Nemzetközi Népművészeti Táborot megnyitó ünnepi istentiszteleten, ahol *dr. Fekete Károly* szolgált. A hét során a Kárpát-medence különböző helyszíneiről érkezett közel négyszáz táborlakó megtapasztalta annak örömét, amikor az Úr építi Igéjével naponta a lelket, és segít népművészetünk kincseit felfedezni, és annak egy-egy területét jól megismerni. A tábor legifjabb résztvevőjét, a három hónapos Júliát a hét végén kereszteltük meg, a legidősebb résztvevő pedig a 84 éves vargasi fafaragó *Máté I. Ferenc* volt. Kettejük között minden korosztály képviseltette magát. Határon belülről is sokfelől érkeztek vendégek, de jöttek Délvidékről, Erdélyből, Kárpátaljáról és Bécsből is. A reggeli felnőtt- és gyermekáhítatok és a *Budai Ilona* vezette közös népdaltanulás után a népzene és a kézművesmesterségek rejtelmeiben merültek el a táborlakók.

Fazekas Csaba temesvári esperes a záró istentiszteleten arra bátorított mindenkit, hogy adja tovább, amit itt kapott, legyen ez Istentől nyert küldetése kicsiknek és nagyoknak. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy Ő is építette a „házat” naponta a szívekben, lelkekben.

Elmélyült munka

Szabó Klára

Itt már igazan remekmű készül

A közel négyszáz táborlakó megtapasztalta az együtténeklés örömét

Többgenerációs tábor Mátraházán

Az idei többgenerációs táborban közel hetvenen vettünk részt. Ezúttal a környékbeli palóc jellegű településekre látogattunk el. Abasáron a kapásházat tekintettük meg. Ellátogattunk Kazárra, ahol Palócföld legszínesebb női viselete készült. A gyöngyöspatai templomban megcsodáltuk a nyolc méter magas faragott barokk oltárt, az idei gyöngyösi séta alkalmával pedig a Szent Korona Házban található Kincstárat láthattuk, mely az ország egyik legnagyobb egyházi kincstárgyűjteménye. Voltunk a gyöngyösi ferences könyvtárban is. A kirándulás számomra legemlékezetesebb állomása a feldebrői templom volt, mely

minden bizonnyal *Aba Sámuel* nemzeti templomának épült, alatta az ország egyik legrégebbi altemplomával. A sok új látnivaló mellett az egész heti ige-

hallgatás – mely a bibliai testvérek történeteit tárta elénk – biztosította számunkra a lelki feltöltődést.

Lódi Ibolya

Most a palóc jellegű településeket nézték meg

Együtt, csaknem hetvenen – lehet utánaszámolni

Angol-német nyelvi tábor

Júliusban nyelvi-bibliai tábor nyújtott alkalmat az idegen nyelv tanulására a Vésztői Református Egyházközség és a Szentírás Szövetség szervezésében. Negyven gyermek hallgathatta és tanulhatta a bibliai történeteket négy magyar és négy idegen anyanyelvű önkéntes keresztyén oktató – többek között pedagógusok – közreműködésével magyar, angol és né-

met nyelven. A résztvevők között szép számmal vannak évről évre visszajáró táborozók, akik tudják, hogy a tábor remek lehetőséget ad az idegen nyelv gyakorlására az élő angol és német beszéd által. A foglalkozások vidám, játékos formában zajlottak, amelyek kellemes emlékként élnek tovább a gyermekek szívében.

M. S. A. Ki a legügyesebb?

Negyvenen tanulhatták a bibliai történeteket idegen nyelven

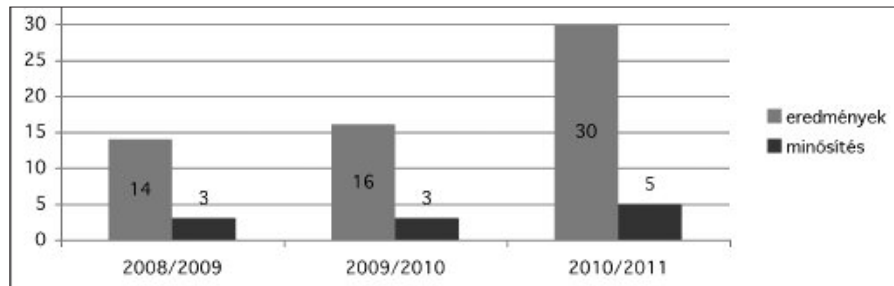
A foglalkozások vidám, játékos formában zajlottak

Tanulmányi versenyek

Iskolánk életében mindig is jelentős helyet töltött be tanulók tanulmányi versenyeken való megmérettetése. Évről évre keressük az alkalmat és a lehetőséget arra, hogy tehetséges diákjaink megmutathassák rátermettségüket, összemérhessék tudásukat más iskolák tanulóival. Mind a helyi kezdeményezésű, mind a területi, mind az országos, valamint a levelezős versenyeken is szép

számmal képviselték iskolánkat diákjaink. A humán, a reál tárgyak területén éppúgy jeleskedtek, mint a sport vagy a művészeti tárgyak területén. Az évek során befektetett kitartó munka eredményeként a 2010/11-es tanévben számos versenyen indultunk, és kimagaslóan sok elismerést, kiváló minősítést, dobogós helyet hozhattunk el.

Karáné Szemző Noémi

A versenyeken elért dobogós helyek

Iskolai kirándulások a határon túlra

Az erdélyi látogatások sorát a nyolcadik osztály nyitotta meg a tavaszi szünetben, amikor Magyarfenesre és környékére indult három napra. Így juthattak el Körösfőre, Bánffyhunyadra, Csucsára, Kolozsvárra és Torockóra, végül a Tordai-hasadékban a teremtett világ szépségeit csodálhatták meg.

A harmadik–negyedik osztályosok maroknyi csapata júniusban Nagyszalontára indult.

Első állomás a Csonka-torony volt, ahol a bejáratnál hangosan felolvasták Szalonta nagy szülöttének, *Arany Jánosnak* az idézetét: „Zárt sisakon s pajzson...”, majd a város nevezetességeit megtekintve indultak el a Medvebarlanghoz. Élményekkel gazdagon tértek haza gyermekeink.

K. K. É.

„Mondom néktek, mi mindig búcsúzunk...”

Június 5-én elballagott harmincöt diák a Kis Bálint Református Iskolából. Vasárnap, gyülekező, búcsú az osztályoktól, utolsó osztályfőnöki óra és... még néhány könnyecpp, mielőtt megszólalt a szüneteket jelző harang. Indulnunk kell. Torokszorító szép pillanatok voltak – zúgó orgonaszó, ének, versek, virágok, a jutalmak átadása –, a búcsúzás meghatott pillanatai.

Nagy László írta: „... áll a diófa és érett kincsei válnak tőle”. Igen. Mind ott voltak, akiket szerettünk, és akik szerettek bennünket nyolc éven át.

A diplománk és az otthont nyújtó húszéves iskola feledhetetlen díszletei között valaha sírt-nevetett diákok tarisznyájába tettük az útravaló pogácsa mellé az ígét, amelyet éveken keresztül olvashattak gyermekeink, osztályunk

falán: „... Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt, amerre csak jársz.”

Isten veletek, visszaváruk Benneteket!

*

„Aki elment, az elment,
de aki egyszer nálunk volt,
az többé sohasem mehet el tőlünk egészen.”

Karakasné Komáromi Éva

Még egyszer, utoljára...

Torokszorító szép pillanatok voltak

Tarisznyájukban az íge: Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened

Pünkösöd ünnepén konfirmáció

Pünkösöd ünnepe meghozta a várva várt csodát harmincöt konfirmandus diák számára: a református egyház teljes jogú felnőtt tagjává váltak, illetve részesülhettek az úrvacsora szentségében. A hetedikesek a gyülekezet és a presbitérium előtt adtak számot ismereteikről, amit a tanév során rendszeres, következetes számonkérés előzött meg. A konfirmációra történő ráhangolódást segítette a békési Szegei Kis István Református Gimnázium által szervezett konfirmandustalálkozó, valamint a „Vizsolyi Bibliához” tett kirándulás is.

Hollósi Márta

Immár az egyház teljes jogú, felnőtt tagjai

Tantestületi kirándulás a Felvidéken

Első utunk Berzétére vezetett, ahol a helyi lelkész példaértékű magyarsággal mutatta be Árpád-kori templomukat és épülő árvaházukat, majd elkísért bennünket Krasznahorka várába és a betléri Andrassy-kastélyba. Borzovai szállásunk után, másnap a dobsinai jégbarlangba mentünk, majd Késmárkon tiszteletünket róttuk le *Thököly Imre* sírboltjában, és megcsodáltuk a 18. századi fatemplomot. Hálás szívvel térünk haza.

*Erdei Nagy Erzsébet és
Erdei Gábor*

Első útjuk Berzétére vezetett

Ausztriában jártak citerásaink

A népművészeti tábortanban is nagy sikert arattak

Augusztus elején felkérést kaptunk egy falunapra, Dorfgasteinbe. A hosszú út után fáradtan, de annál nagyobb örömmel érkeztünk meg a csodálatos völgybe, ahol citeráztunk az osztrák közönségnek. A falunap alkalmából kirakodóvásárt rendeztek, ahol magyar kézművesalkotásokat is bemutattak. A vésztői asszonyok kürtöskalácsot sütöttek.

Kovács Kitti, Rábai Bettina

Kirándultak a szeretetotthon dolgozói

Hajókirándulás a Tisza-Bodrog összefolyásánál

A szeretetotthon munkatársi közössége július 6-án Isten áldásával kirándulni indult, Tokaj-Szerencs környékére. Elsőként a tokaji tv-toronykilátót és a hegyvidék szépségét csodálhattuk meg. Ezt követte a hajókirándulás a Tisza-Bodrog összefolyásánál, majd részt vettünk egy borkóstolón a Hudácskó pincészetben. Szerencsen megtekintettük a felújított református templomot, a várat és a csokoládégyár mintaboltját. Külön érdekesség volt számunkra a református templom történelmi múltja és *Rákóczi Zsigmond* ott elhelyezett szarkofágja. Debrecenben finom vacsorát fogyasztottunk el. Élményekkel gazdagodva érkeztünk haza.

A résztvevő munkatársak

Az otthon lakóinak nyári programja

Augusztus 9–11. között a Pap-tanyán voltunk az idősekkel és klubtagokkal. A három nap tartalmas és programokban gazdag volt. Érdekes kreatív foglalkozások és finom, házas ételek gazdagították az ott töltött napokat. Programjaink közül néhány: igeolvasás, éneklés, társasjáték, képeslapkészítés, fürdés, séta. A Pap-tanyán eltöltött idő testi és lelki felüdülést jelentett lakóknak és dolgozóknak egyaránt.

Juhász Emőke

A Pap-tanyán mindig érdekes program várja őket

Néptáncosainkat Szerbiába hívták

Harmadik alkalommal rendezték meg május 19–23. között a szerbiai Pancsevo városában a nemzetközi néptáncfesztivált, melyre idén néptáncos gyermekeink is meghívást kaptak. Nagy izgalommal készültünk erre a hétre. Magyarországot két táncsoport képviselte. A hét fellépései és kirándulásai számos élményt nyújtottak a gyerekeknek, akik színvonalas műsorukkal nagy sikert arattak a határon túl is. Az idei nyáron is több felkérésnek tettek és tesznek eleget a Sárrét táncsoport tagjai, ahol mindig méltón képviselik iskolánkat.

Csillagné Máté Andrea

Belopták magukat vendéglátóik szívébe

ANYAKÖNYV – 2011

HÁZASSÁGKÖTÉSEK:

Szűcs Zoltán és Hati Kinga, Varga Csaba István és Németh Veronika, Földesi János és dr. Huszár Zsuzsanna

KERESZTELÉSEK:

Dr. Mike László és dr. Berecz Judit gyermeke Júlia Bella, Somogyi Zoltán és Pardi Ildikó gyermeke Péter, Nagy Zsolt és Papp Mária gyermeke Angelika Gréta, Horváth Zsolt és Juhász Andrea lánya Amira Mirella Jázmin, Bak Attila és Krepesz Róza lánya Réka, Bárdi József és Kincses Andrea Mária lánya Viktória, Gulyás Tibor és Csüllög Erzsébet lánya Kitti, Hánis János és Kovács Mária fia Zoltán, Jámbor István és Gyapjas Beáta fia Tamás István, Juhász János és Torzsa Éva lánya Alexandra, Keresztély Attila és Durkó Eszter lánya Klaudia, Kéri József és Juhász Eszter fia Miklós Tiborc, Kovács István és Szentesi Krisztina fia Péter, Kovács Csaba és Róser Zsuzsanna lánya Zsuzsanna, Lévai Gyula és Éri Livia gyermekei Tibor és Friderika, Virág Sándor és Máté Erzsébet lánya Elvira, Milák Artúr és Bozsányi Julianna lánya Tamara, Nagy Gábor és Végh Erzsébet lánya Rebeka, Pálfi László és Hodászi Ildikó fia Gergő, Pallai Zsigmond és Lipcsei Gabriella lánya Dóra, Sajti Mátyás és Galgóczi Maja lánya Maja, Sipos Lajos és Horváth Erzsébet fia Ádám Lajos, Toma Zsolt és Balogh Anikó fiai Zsolt és Tamás, Varga József és nh. Diriczi Erzsébet fia Gyula, Verstepen Rudy Louis és Szabó Erzsébet lánya Nelli Irma

KONFIRMÁLTAK:

Bak Réka, Erdélyi Ádám Tamás, Fehér Bettina, Gulyás Kitti, Györi Attila, Hánis Zoltán László, Juhász Alexandra, Makra Gabriella, Kovács Zsuzsanna, Kéri Miklós Tiborc, Ökrös Márta Mónika, Pálfi Gergő, Szabó Dániel, Sipos Ádám Lajos, Tölcsér Máté, Tölcsér Csaba, Varga Gyula, Balogh Géza, Bárdi Viktória, Jámbor Tamás István, Keresztély Klaudia, Kovács Péter, Lévai Tibor, Marhás Normann Dániel, Marton Krisztina, Máté Elvira, Milák Tamara, Mohácsi Enikő, Nagy Rebeka, Pallai Dóra, Sajti Maja, Toma Tamás, Toma Zsolt, Turbucz Sándor Péter, Verstepen Nelli Irma

ELHUNYTAK:

Varga Győző (86), Wolf Gizella (72), Makai Gyula (87), Szabó Mihály (87), Szilágyi Lajos (72), Danó Ágostonné Botos Borbála (83), Szilágyi Margit (78), Fazekas Endre (86), Dancs Gábor (58), özv. Deák Sándorné Nagy Matild (93), özv. Pál Istvánné Kovács Piroska (79), Varga Józsefné Parais Mária (81), Sipos Lajos (86), özv. Püski Lajosné Katona Borbála (80), Turbucz Endre (85), Hajdú Józsefné Hegyesi Mária (75), Pletrich Józsefné Gyulai Rozália (88), Szőke Sándorné Lovas Teréz (84), Szántó István (71), özv. Kara Istvánné Dancs Gizella (80)

Hármas ünnep három helyszínen

Folytatás az 1. oldalról »

Léptek koppantak, padok teltek, kint-ről a nap beragyogott a templom üvegablakain át, zúgott az orgona, lehántva a hétköznapok sűrű lepleit: csak a zsol-tár hangja és bennük a kimondhatatlan... Profánul: ünnep. Jó volt találkozni, kézen fogni a segítő szándékot, továbbvinni élethosszig tartó társul, tör-

vényül mindazt, amit védelmet, irgalmat adó intézményeinkben tanulhatunk. S közben csendesen megköszönni azoknak, akiktől kaptuk. A pillanat múlhatatlan. A lélek gazdagsága ez, mikor megérinti az áhítat.

Köszönet mindenkinek, mindenért. Legyen Istené a dicsőség, hogy mindezt megérhettük.

Kovács Edit

Az egyik helyszín, a templomkert

Volt, aki a nyilazással is próbálkozott

Ünnepélyes pillanatok

Több százan vettek részt a hármás ünnepen

